

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

3 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verdere werking van het Vlaams Brusselfonds en de communicatie hierover

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele aankoop door de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Huis van de Oblaten te Jette

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanwending van sommige middelen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Donderdag 3 maart 2005

Waarnemend voorzitter: De heer Eloi Glorieux

– *De interpellatie wordt gehouden om 9.54 uur.*

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verdere werking van het Vlaams Brusselfonds en de communicatie hierover

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Arckens tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verdere werking van het Vlaams Brusselfonds en de communicatie hierover.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal me strikt aan de ingediende tekst houden. Op de website van Blokwatch staat immers dat alles wat ik zeg, tegen mij kan worden gebruikt.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de interpellaties van de heer Vanackere en mezelf en de talrijke opmerkingen van andere collega's omtrent de zaak-Flagey eind vorig jaar, dook vanzelfsprekend de kwestie van het Vlaams Brusselfonds weer op. Ter herinnering: ongeveer alle partijen – op Groen! na – hadden begrip voor uw voluntaristische aanpak om zonder kennisgeving hiervan tijdens de begrotingsbesprekingen, die een week voordien hadden plaatsgevonden, plots een opmerkelijk voorstel te doen om de noodlijdende vzw Flagey verder te helpen via een transfer voor de jaren 2005 en 2006 van 1,5 miljoen en 2 miljoen euro uit het Vlaams Brusselfonds.

Iedereen begreep dat u hier omzichtig te werk moest gaan. We hebben daar in de commissie ook

alle begrip voor betoond. Het was uiteindelijk een politiek schaakspel. Veel mensen wilden hetzelfde als u bereiken, namelijk Flagey redden van het nakend faillissement én er een Vlaams beheerd cultuurcentrum van maken met openheid naar alle gemeenschappen in onze stad, én met een open artistieke werking.

Mijnheer de minister, niettemin zijn er bij mij een aantal vragen gerezen. In de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) wordt enorm veel over het Vlaams Brusselfonds gesproken. Men verwacht er alle heil van. Zo ongeveer alle scenario's zijn al uitgedacht. Elke euro werd, bij wijze van spreken, al tien keer uitgegeven vooraleer ze effectief in de pot van het Vlaams Brusselfonds is gestort.

Naar aanleiding van uw lang antwoord op de zaak-Flagey en de vele opmerkingen van mijn collega's zijn vragen gerezen over de werking van het Vlaams Brusselfonds. U beloofde toen letterlijk zo spoedig mogelijk met ons daarover te willen communiceren. Dat is tot nu toe niet gebeurd. Ik wil hier geen intentieproces voeren. In mijn interpellatieverzoek staat dat een geplande informatiesessie van de minister met de Vlaamse parlementsleden over het Vlaams Brusselfonds door u te elfder ure werd afgezegd zonder opgave van reden. Uit de laatste informatie blijkt dat dit niet klopt. U hebt een medewerkster gestuurd, die uiteraard geen politieke uitleg kon geven over de zaak. Ze heeft wel op voortreffelijke wijze technische uitleg gegeven. Ik zal het daar vandaag niet verder over hebben. De uitleg was zeer verhelderend.

Ik wil het wel hebben over uw relatie met het Vlaams Brusselfonds. Ik zou willen weten hoe u in de toekomst verder zult opereren. Het is belangrijk dat daarover openlijk wordt gecommuniceerd, ook

Arckens

voor de leden van de VGC. Men blijft maar zonder veel kennis van zaken over dat Vlaams Brusselfonds neuzelen.

Mijnheer de minister, gelet op wat we nu, anderhalve maand later, weten over de zaak Flagey, namelijk dat alle betrokken partijen en overheden, de vzw inclusief, zich hebben ingegraven in absolute stilte, wijzen veel elementen erop dat er een onderhuidse besluitvorming plaatsvindt, waarbij de uiteindelijke oplossing zal zijn dat Flagey als bi-communautair cultureel centrum zal verder bestaan. Dat is mijn analyse. Ik zit uiteraard niet in die kringen, maar ik draai ook al een tijdje mee in de politiek.

Uiteraard gunnen de Franstaligen u niet dat u een 'overnamebod' doet en 'weerwraak' neemt voor de zaak-Kladaradatsch! Dat heeft waarschijnlijk tot gevolg dat Vlaanderen met een minder grote som over de brug zal moeten komen. De initiële vrees van sommigen dat Flagey een te grote hap uit de koek van het Vlaams Brusselfonds zal bijten, wordt daardoor weggenomen. Daardoor zou er meer ruimte kunnen komen voor andere initiatieven.

Mijnheer de minister, wat is de actuele stand van zaken over Flagey, vooral met het oog op dit laatste aspect? Als er een onderhuidse besluitvorming aan de gang is inzake Flagey en Vlaanderen een overeenkomst bereikt met Brussel en de Franse Gemeenschap, kan er een heel andere oplossing uit de bus komen, want dan komt er inderdaad meer geld vrij. Wat zult u daarmee doen? Kunt u hic et nunc een toekomstperspectief bieden?

Op de interpellaties van de heer Vanackere en mezelf hebt u geantwoord: 'Het moet evenwel duidelijk zijn dat dit Vlaams Brusselfonds een instrument is voor de Vlaamse minister van Brussel om het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering te realiseren, binnen de klijntlijnen van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde begroting. Het is een instrument van de Vlaamse Regering. Voor alle duidelijkheid: we hebben niet de minste intentie om deze bevoegdheid over te hevelen naar andere overheden'. Het is belangrijk dat de leden van de VGC dat weten. Dit laat aan duidelijkheid niet te wensen over.

Er worden overall verlanglijstjes opgemaakt van projecten die door het Vlaams Brusselfonds moeten worden gerealiseerd, maar uiteindelijk beslist Vlaanderen.

Mijnheer de minister, draagt de hele Vlaamse Regering verantwoordelijkheid voor het Vlaams Brusselfonds en stond die dus achter de demarche in verband met Flagey? Worden de uit te voeren projecten eerst doorgenomen door heel de regering en mandateert de regering de minister daarna, of handelt u als minister van Brussel quasi autonoom, daarbij ingedeekt door de Vlaamse Regering? In dit laatste geval hebt u onbeperkte speelruimte. De projecten die u wilt financieren, worden altijd zeer vaag of niet nader omschreven in de beleidsnota Brussel. U kunt er dan ook alle kanten mee uit.

In dat geval bestaat de mogelijkheid dat het Vlaams Brusselfonds – het gaat om een hypothese – een quasi persoonlijk financieel instrument wordt waarmee u, waar en wanneer u dat wilt, kunt optreden in welke Vlaams-Brusselse materie dan ook. Naar analogie met de zaak-Flagey kunt u altijd het element van voorzichtigheid inroepen. Daardoor kan een toestand ontstaan waarbij transparantie ontbreekt en het parlement eventjes wordt opzijgeschoven. In de zaak-Flagey getuigden zelfs voorstanders van de demarche-Anciaux van een zoete weerwraak voor Kladaradatsch!

Morgen kan de zaak echter helemaal anders liggen – ik denk dan aan de soms gespannen verhouding met de VGC – en kunnen er misschien middelen uit het Vlaams Brusselfonds worden aangewend ter compensatie of ter bestraffing van de VGC indien die bijvoorbeeld weigert in een of andere materie financieel tegemoet te komen. Het gaat hier nog steeds over een mogelijk scenario.

Ik geef een concreet voorbeeld. De VGC doet al jaren moeilijk over de financiering van het blad De Brusselse Post. Indien u de maatregel van de VGC om de subsidies aan De Brusselse Post te schrappen, ongepast vindt – nog altijd in de veronderstelling dat u alleen handelt –, dan kunt u een financiële compensatie geven via het Vlaams Brusselfonds. Is een dergelijke toestand denkbeeldig?

Mijnheer de minister, wie kiest de projecten uit die in aanmerking komen voor financiering via het Vlaams Brusselfonds? Doet u dat alleen? Hebt u een stuurgroep rond zich? Is er structureel over-

Arckens

leg met heel de Vlaamse Regering? Als het college van de VGC zelf een verlanglijstje heeft – momenteel zet het in op de exploitatiekosten van de KVS – en toch niets in de pap te brokken heeft van het Vlaams Brusselfonds, hoe verlopen dan de gesprekken met de VGC? In principe neemt u deel aan elke vergadering van het college van de VGC en van de GGC.

Minister Bert Anciaux: Ik ga inderdaad naar elke collegevergadering van de VGC. Wat de Gemeenschappelijke Gemeenschaps commissie (GGC) betreft, moet ik op zijn minst worden uitgenodigd. Momenteel zijn we daarover een geschil aan het uitvechten.

De heer Erik Arckens: Tot slot, mijnheer de minister, weten we dat het Vlaams Brusselfonds tegen het eind van de legislatuur volgestort zal zijn. Beschikt u over een actieplan van concrete items die u gerealiseerd wilt zien worden via het Vlaams Brusselfonds? Gaat het dan vooral over materies in de welzijnssector zoals woonzorgcentra, enzovoort? Als we de middelen van het Vlaams Brusselfonds vergelijken met de reguliere middelen die Vlaanderen en de VGC in Brussel stoppen, dan is dat peanuts.

Laat u bij het opstellen van zo'n lijst een kleine ruimte voor niet-voorzien situaties en dus ook ad-hocsubsidiering?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Heel wat vragen van de heer Arckens houden verband met het kerntakendebat dat zal worden gehouden tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat dan over de relatie tussen de bevoegdheden van de VGC, de functionele bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en de horizontale bevoegdheid van Brussel. Het uitklaren van die relaties kan misschien een heleboel kleine vragen oplossen. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het kerntakendebat en welke timing verbindt u eraan? Zal er een plan over de strategische doelstellingen van het Vlaams Brusselfonds worden opgesteld?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Roex heeft het aangevoeld en ik ook:

veel vragen van de heer Arckens hebben te maken met het kerntakendebat.

Mijnheer Arckens, in uw voorbeelden schuilt het gevaar dat het Vlaams Brusselfonds wordt gebruikt als een soort lapmiddel. U geeft het voorbeeld van de VGC die in gebreke blijft. Als dat zo is en het maakt deel uit van de kerntaken, dan is de sanctie niet eerst en vooral om met andere middelen te doen wat de VGC had moeten doen. Mochten we vaststellen dat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel de gemeenschapsbevoegdheid 'welzijn' niet adequaat uitvoert, dan mag het Vlaams Brusselfonds niet als lapmiddel worden gebruikt om dit te compenseren. U zegt dat we het Vlaams Brusselfonds misschien moeten aanspreken als de VGC haar beloftes niet nakomt. Ik vind dat geen goed voorbeeld.

De heer Erik Arckens: Dit is een hypothese, en ik vraag de minister naar zijn mening.

De heer Steven Vanackere: Ik vind net als mevrouw Roex dat we het kerntakendebat snel moeten voeren. Ik vraag me af of we binnen deze commissie nog de kans zullen krijgen om dat debat te voeren.

Mijnheer de minister, tijdens de bespreking van de beleidsnota's hebt u een benadering gehanteerd waarbij nog ruimte was voor bijsturing. Een aantal opmerkingen over die nota's hebben aanleiding gegeven tot een verrijking van de tekst. Ik vraag me af of we inzake het kerntakendebat niet eerst samen moeten zitten om onze opinies te formuleren vooraleer we het gesprek aangaan met de collega's van de VGC. De Franstaligen zeggen: 'La fonction crée l'organe' of 'je bekijkt een en ander vanuit je eigen plaats'. We moeten vermijden dat er een nodenloze stellingenoorlog ontstaat tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse minister van Brussel enerzijds en de VGC anderzijds.

De oplossing is uiteraard echte complementariteit met respect voor elkaars bevoegdheden. Dat kunnen we realiseren als iedereen een goed inzicht heeft in wat de ene en de andere moet doen. Ik waarschuw ervoor dat het Vlaams Brusselfonds in geen geval het statuut mag krijgen van een lapmiddel of reparatiefonds. We moeten het als een impulsfonds zien dat moet toelaten zaken op gang te trekken.

Vanackere

Mijnheer de minister, wanneer zal het kerntaken-debat worden gevoerd? Kunnen we in deze commissie niet op zoek gaan naar een manier om het debat te voeren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zowel tijdens de begrotingsbesprekingen in het Vlaams Parlement als tijdens de debatten die werden gevoerd in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, is de werking en de financiële draagkracht van het Vlaams Brusselfonds meermaals aan bod gekomen.

Ik steek niet onder stoelen of banken dat ik nog moet communiceren over mijn zienswijze op het Vlaams Brusselfonds. Ik wil dat doen op het moment dat we ook inzake het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering zicht hebben op de meerjarenbegroting. De volgende weken zullen we met de Vlaamse Regering – en dat is volgens mij voor het eerst sinds het ontstaan van het Vlaams Parlement – diepe gesprekken hebben over de meerjarenbegroting voor de hele legislatuur. Dit zal uiteraard de jaarlijkse begrotingen niet vervangen, maar het zal wel grotendeels het politieke debat vervangen dat anders jaarlijks wordt aangegaan. Dergelijke meerjarenbegroting zal me duidelijk maken wat de mogelijkheden zijn voor de hele legislatuur.

Voor mij moet het Vlaams Brusselfonds worden volgestort, en daarom is het belangrijk te weten over welke middelen we beschikken. Om de zaak scherp te stellen, zal ik twee uitersten geven, die echter absoluut niet correct zijn. In 2006 zou bijvoorbeeld 4,4 miljoen extra in het Vlaams Brusselfonds kunnen worden gestort. Als we vertrekken van het oorspronkelijk budget wordt die 10 miljoen euro dan overgeheveld. Het andere uiterste is dat de 4,4 miljoen extra die nodig is voor het volstorten van het fonds, in 2009 wordt uitgekeerd. Ook daardoor wordt de belofte gehouden dat het tijdens deze legislatuur volgestort moet zijn. Dat betekent dan wel dat de ruimte kleiner is dan indien er een gestage verhoging wordt gerealiseerd, zoals ik ook van plan ben en zoals ik steeds in de commissie heb gesteld.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, de technische uitleg van uw medewerkster was zeer

relevant. Op een bepaald ogenblik zei ze dat materies die in het Vlaams Brusselfonds begroot zijn, in de reguliere begroting kunnen terechtkomen. Dat maakt de zaak nog ingewikkelder.

Minister Bert Anciaux: Bij het volstorten van het Vlaams Brusselfonds hou ik uiteraard ook rekening met de middelen die uit het fonds zijn gehaald en werden ingeschreven in basisallocaties om de reguliere werking te subsidiëren. Ik denk daarbij aan FM Brussel. De zender wordt gefinancierd met gelden uit het Vlaams Brusselfonds. Dat bedrag moet worden verrekend in de totale enveloppe. Hetzelfde geldt voor de extra middelen die naar OPB zijn gegaan. Ik zal later de volledige en correcte cijfers geven.

Mijnheer Arckens, over een maand moet ik zelf klaar kunnen zien in de meerjarenbegroting van het Vlaams Brusselfonds en moet er duidelijkheid zijn over het actieplan. U moet me nog even de tijd geven om het op te stellen. Het plan moet de hele legislatuur beslaan.

Over Flagey kan ik u op dit moment enkel mededelen dat de Franse en de Vlaamse Gemeenschap in een positieve sfeer met elkaar overleg plegen en op zoek zijn naar een gelijklopend standpunt over de subsidiëring en de bestuursvorm. Meer dan ooit is het duidelijk dat er bij het beheer van deze cultuurtempel meer aandacht zal moeten gaan naar cultuurmanagement enerzijds en een betere definiëring van de exploitatiekosten anderzijds.

Hierbij spreek ik me niet uit over de culturele relevantie van de huidige programmering in Flagey, maar over de financiële haalbaarheid ervan en de geloofwaardigheid van de politieke engagementen terzake. Daarom heb ik de huisvesting van het Vlaams Radio Orkest (VRO) daar ook aan gekoppeld. Tegelijkertijd is de huisvesting voor een deel ook losgekoppeld van de eventuele subsidiëring van de artistieke en culturele werking van de vzw Flagey. De twee zaken zijn belangrijk. De dossiers houden wel verband met elkaar. Het gaat echter niet om een en hetzelfde dossier.

Er wordt momenteel intensief onderhandeld over, onder meer, de mogelijkheden die we wensen voor het VRO. Die gesprekken verlopen bijzonder constructief en er is een ontwerpakkord in de maak. Het is er echter nog niet. Ook hiervoor verwijs ik naar de meerjarenbegroting en de opmaak van

Anciaux

het totaalactieplan. Over een maand moet ik daar meer duidelijkheid over hebben, ik moet immers het actieplan kunnen opstellen.

Ten laatste op dat moment zal ik beslissingen nemen, onder andere in verband met de financiering van Flagey. Indien er geen akkoord is, moet ik op dat moment een eenzijdige beslissing nemen, want ik kan niet blijven wachten. Wel is het zo dat er in een actieplan in een buffer kan worden voorzien om onvoorziene omstandigheden op te vangen.

Wat het toekomstperspectief van vzw Flagey zelf betreft, weet u dat mijn woorden niet neutraal zijn. Ik stap niet in een bi-communautaire constructie. Ik heb geen problemen met een co-communautaire instelling, het verschil tussen deze twee vormen is voor mij essentieel. Bij een co-communautaire instelling wordt vertrokken vanuit de gemeenschappen.

Het Vlaams Brusselfonds is een parastatale A, waarvan de werking en het toezicht volledig onder mijn bevoegdheid ressorteren, en dus niet onder een zogenaamde collegiale verantwoordelijkheid van de voltallige Vlaamse Regering. Zo zijn er heel wat parastatalen A. Natuurlijk oefent het parlement daar de controle op uit. De Vlaamse Regering is uiteraard een college, maar de bevoegdheden worden volledig gedelegeerd.

De positie van het Vlaams Brusselfonds is analoog aan de positionering van een aantal Vlaamse openbare instellingen of verzelfstandigde agentschappen, die onder het toezicht of de bevoegdheid van één minister worden ondergebracht. Bovendien is het fonds in realiteit een louter begrotingstechnisch instrument, waarmee in functie van bepaalde beleidsopties projecten kunnen worden gefinancierd die moeilijker of niet kunnen gebeuren via een of andere basisallocatie van de reguliere begroting. Daarnaast kan het fonds worden aangewend ten behoeve van projecten die een duwtje in de rug verdienen om zo het gemeenschapsbeleid in Brussel te optimaliseren.

Ik leg er de nadruk op dat het Vlaams Brusselfonds een fonds moet zijn dat impulsen geeft. Dat moet ook blijken uit het actieplan. In de mate dat de aanwending van de kredieten van het fonds verbonden is aan het functioneel bevoegdheidsdo-

mein van de minister van Brusselse Aangelegenheden, rijst er geen probleem. Het fonds mag echter niet de onverantwoordelijkheid van structureel bevoegde ministers aanwakkeren. Mocht bijvoorbeeld de minister van Brusselse Aangelegenheden alle verantwoordelijkheid moeten overnemen die de minister van Cultuur ten opzichte van Brussel heeft, dan is dat geen goede zaak. Dat zou niet correct zijn. Hetzelfde geldt voor Welzijn, Onderwijs, Toerisme, enzovoort.

De heer Erik Arckens: Wat is dan de relatie met de VGC?

Minister Bert Anciaux: Daar kom ik later op terug.

Bij de besteding van de middelen van het Vlaams Brusselfonds is het perfect mogelijk dat we impulsen geven om bijvoorbeeld een beleid op het vlak van welzijn en gezondheid te ontwikkelen. Op middellange termijn moet de reguliere werking wel worden gedragen door de begroting van Welzijn of door het VIPA.

Inzake de infrastructuur heb ik steeds gezegd dat daarvoor een impulsbeleid moet worden gevoerd. Ik heb het nu niet over de beheerskosten die daar eventueel uit voortvloeien. Daarvoor moet, waar mogelijk en nuttig, een samenwerkingsverband worden gecreëerd tussen bestaande impulsinstrumenten, zoals het VIPA, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Vlaams Brusselfonds.

Het oude, nu minder relevante voorbeeld was het netwerk van rusthuizen. Er was bij de verschillende partners zeker de bereidheid om een instrumentarium uit te bouwen, waarbij de normale subsidiëring van het VIPA volledig zou spelen. Dat gaat over 60 percent van de subsidiabele kosten. De VGC zou dan een deel van de resterende kost op zich nemen. Voor alle duidelijkheid, dat is meer dan 40 percent. Subsidiabele kosten zijn bijvoorbeeld die voor de architect, de studie bureaus, de aankoop van gronden, enzovoort. Ik spreek uit ervaring.

De heer Erik Arckens: U doelt op De Overbron?

Minister Bert Anciaux: Het was in ieder geval geen structureel voorbeeld. Ik ken de situatie. Ik weet wat het VIPA subsidieert en wat niet. Het gaat om een structureel samenwerkingsverband waarbij én het VIPA, én het Vlaams Brusselfonds, én de VGC

Anciaux

duidelijk op voorhand afspreken welke verantwoordelijkheid ze op zich nemen.

Als er kredieten worden aangewend die betrekking hebben op andere bevoegdheidsdomeinen dan degene die strikt onder Brusselse Aangelegenheden vallen, dan moeten de initiatieven en projecten nadien steeds via de reguliere subsidiemiddelen kunnen worden opgevangen. Het opvolgen van een aantal projecten kan bovendien ook gebeuren door de reguliere organen. In 2005 hebben wij een inbreng bij de aankoop van EVA in Schaarbeek. Dat pand maakt deel uit van het netwerk dat we willen ontwikkelen voor de centra voor zorg. De aankoop gebeurt om welzijnsactiviteiten mogelijk te maken. Bij de subsidiëring is ook het VIPA betrokken. Het VIPA beschikt over de knowhow en het personeel om dergelijke dossiers degelijk te controleren en op te volgen. Op dat moment ontstaat een afsprakennota, waarin staat dat de opvolging voor een deel door de reguliere partner zal gebeuren.

Het is perfect mogelijk dat er wordt samengewerkt bij andere beleidsdomeinen die het gemeenschapsbeleid in Brussel tot stand moeten brengen. Op dat moment moet worden nagegaan hoe dat concreet kan worden uitgewerkt. Het is niet uitgesloten dat dan stevig moet worden overlegd met de bevoegde ministers van bijvoorbeeld Welzijn, Onderwijs, Cultuur, enzovoort.

In die optiek is het dan ook vanzelfsprekend dat ik overleg pleeg met de functioneel bevoegde minister of met de voltallige regering, voor zover de politieke draagwijdte van het project de goedkeuring van die minister of van de regering vereist. Aangezien bij het beleid voor Brussel verscheidende beleidsdomeinen betrokken zijn, en het bijgevolg een coördinerend en transversaal karakter heeft, is het ook vanzelfsprekend dat ik de nodige overleg-instrumenten en procedures tot beleidsafstemming gebruik om mijn beleid en de financiering ervan vorm te geven. Ik meen terzake dat er voldoende ruimte bestaat voor reactie en input vanwege de andere regeringspartners en het parlement.

Ik wens in alle openheid en in functie van een constructieve debatcultuur mijn beleid, dat voor dat deel wordt gefinancierd via het Vlaams Brusselfonds, toe te lichten en te verdedigen. Binnen dat

kader is de nodige transparantie en communicatie vereist. Het concreet actieplan moet wel degelijk structureel aansluiten bij een langetermijnvisie.

Er bestaat geen relatie tussen het Vlaams Brusselfonds en de VGC. Ik ontmoet wel regelmatig de collega's uit het college van de VGC. Ik ken dan ook de problemen die zij via het fonds opgelost zouden willen zien. Ze moeten echter niet de illusie hebben dat het Vlaams Brusselfonds al die problemen kan oplossen. De bepaling van het kerntaken-debat is daarin essentieel. Het kerntakendebat met de VGC heeft echter gevolgen voor de hele Vlaamse Gemeenschap.

Op 1 januari 2006 verdwijnen wettelijk de middelen die sinds 1995 jaarlijks zijn toegekend voor de gemeenschapcentra. Het gaat over een belangrijk jaarlijks bedrag van ongeveer 1,2 miljoen euro op recurrende basis. Tegelijkertijd zijn er vragen over de beheerskosten van de KVS.

Wat is eigenlijk de kerntaak van de Vlaamse Gemeenschap: de lokale of de grotere structuren? Ik zeg niet dat ik die keuze zal moeten maken, ik hoop van niet. Stel dat we afspreken dat de Vlaamse Gemeenschap meer verantwoordelijkheid moet nemen inzake de KVS, in de plaats van de stad Brussel en de VGC, dan zal dat serieuze gevolgen hebben voor alle grote stadstheaters in Vlaanderen. Vanuit de VGC kan worden gesuggereerd de KVS door het bevoegdheidsdomein Brusselse Aangelegenheden te laten overnemen. Op die manier komen we echter in een verkeerd debat terecht. Dan neemt Brusselse Aangelegenheden de rol van de lokale partners over inzake de in het decreet opgenomen verplichtingen van gemeenten en provincies. Dan rijst de vraag wat nog de rol is van de VGC.

Dit is een zeer delicaat debat waarvan ik graag de grote lijnen wil uittekenen in de commissie.

Ik heb gewezen op de financiële inbedding en de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Gemeenschap. Ik zal het Vlaams Brusselfonds niet aanwenden om voor of tegen de VGC een financiële compensatie te verlenen. Mijn relatie met de VGC sluit aan bij de prioritaire band die tussen beide overheidsniveaus bestaat om samen een Brusselbeleid uit te bouwen. Daarbij kan het kerntakendebat de rol en de taakafbakening van de VGC verfijnen.

De heer Erik Arckens: De heer Gatz heeft ooit in de VGC de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC omschreven als een bijzondere vorm van voogdij. Dat lijkt me belangrijk in deze zaak.

Minister Bert Anciaux: Het gaat om een algemene voogdij.

Een mogelijke schending van de rechtsregels, het algemeen belang en/of bepaalde beleidsdaden zijn onderworpen aan mijn algemeen of bijzonder administratief toezicht ten aanzien van de VGC. Een voogdij is iets anders dan een partnerschap. Hier gaat het om een partnerschap waar je tegelijkertijd ook de voogdij over uitoefent. Dat is niet vrijblijvend.

Zowel tijdens het reeds gevoerde politieke debat over het fonds als tijdens de uiteenzetting van mijn administratieve medewerker is geweest op de mythe die bestaat over het Vlaams Brusselfonds. Men ziet het fonds inderdaad als een oplossing voor alle mogelijke problemen. Nochtans zijn er duidelijke administratieve, technische en beleidsmatige krijtlijnen die bepalend zijn voor de relatie tussen dit fonds en het particulier initiatief, de VGC en andere ministers die bevoegd zijn voor gemeenschapsmateries.

Het is mijn bedoeling het Vlaams Brusselfonds tijdens deze legislatuur vol te storten. Voor mij is het echter essentieel dat deze budgettaire input ook wordt bekeken in het licht van de bedragen die vanuit het Brusselfonds in de reguliere begroting werden ingebed.

Het is een goede zaak dat extra inspanningen kunnen worden geïnitieerd voor Brussel via het Vlaams Brusselfonds. Als dat vervolgens wordt voortgezet binnen het reguliere beleid, dan beschouw ik dat als een win-winsituatie voor Brussel. Wie wil nagaan welke extra inspanningen tijdens deze legislatuur voor Brussel zijn gemaakt, moet dus niet alleen rekening houden met de financiering vanuit het fonds, maar ook met wat in de andere reguliere begrotingen wordt teruggevonden als ondersteuning voor de Brusselaars. De middelen die wel meetellen in het Vlaams Brusselfonds zijn de middelen die binnen Brusselse Aangelegenheden regulier worden aangewend, en niet de middelen die regulier door andere bevoegdheidsdomeinen worden aangewend.

Momenteel vindt 5.616.000 euro zijn oorsprong in het Vlaams Brusselfonds. Daarvan is 2.872.000 euro terug te vinden onder de machtiging van het fonds. 2.744.000 euro is vanuit het fonds overgeheveld naar andere basisallocaties binnen Brusselse Aangelegenheden. Als ik tijdens deze legislatuur nog een bijkomende investering kan doen van 4,4 miljoen euro, is de volstorting een feit.

De middelen zijn in 2005 bestemd voor verschillende beleidsterreinen. Naast Flagey en de huisvesting van het VRO zullen er middelen worden aangewend voor de uitvoering van twee pilootprojecten in het kader van de seniorenzorg. Er zijn ook nog een aantal infrastructuur- en onderhoudswerken aan het pand van het Huis van het Nederlands. Hiermee is het leeuwendeel van het huidige budget benut.

De grote toekomstlijnen die ik in april aan het parlement wil voorleggen, zijn onder meer de realisatie van het virtueel zorgnetwerk, een belangrijke aanzet in de realisatie van de zorgzones en de verdere uitbouw van het Huis van het Nederlands. Daarnaast moet de Vlaamse Gemeenschap nagaan of het Monnaiehuis in het kader van het communicatiebeleid moet worden overgenomen.

In het kader van de uitbouw van de zorgzones en in het kader van een bovenlokaal project wil ik tijdens deze legislatuur mijn verantwoordelijkheid nemen inzake de infrastructuur in Neder-over-Heembeek.

Mijnheer Vanackere, de functie maakt de man. Dat is inderdaad zo, maar soms kies je bewust voor een bepaalde functie omdat die in de lijn ligt van datgene waar je voor staat. In deze commissie zetelen heel wat leden die niet toevallig hebben gekozen voor het Vlaams Parlement, en niet voor de VGC, onder meer omdat de band tussen Vlaanderen en Brussel een van de meest essentiële punten is binnen het Brusselbeleid. Binnen het kerntakendebat is dat voor mij een uitgangspunt.

Structurele subsidies kunnen niet ten koste van het Vlaams Brusselfonds worden verleend, maar moeten nadien worden overgenomen. In die zin zijn ad-hocsubsidies wel mogelijk. Uw voorbeeld van De Brusselse Post lijkt me geen punt vanuit het Vlaams Brusselfonds. Er bestaat trouwens een veel makkelijker instrument, namelijk de gewone reguliere subsidies. Het is niet omdat de VGC be-

Anciaux

paalde beleidsbeslissingen neemt, dat ik die moet overnemen als ze worden afgeschaft. Beslissingen die ik neem, mogen niet altijd worden geneutraliseerd door beslissingen van bijvoorbeeld de VGC.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw verhelderend antwoord. Ik stel voor dat het verslag van deze commissie wordt doorgestuurd naar de leden van de VGC zodat ook zij een beter inzicht krijgen in het Vlaams Brusselfonds. Dat zou in de toekomst heel wat verdere discussie over dat fonds kunnen vermijden.

Ik heb nog een opmerking in verband met Flagey. U hebt daarop een nogal wollig antwoord gegeven, maar ik kan begrijpen dat de zaak gevoelig ligt. U zegt dat de gesprekken verdergaan in een constructieve sfeer, maar het is mijn aanvoelen dat dit niet klopt. U zegt dat u binnen enkele weken uitsluitend wilt omdat u anders persoonlijk zult optreden. Heb ik dat goed begrepen?

Minister Bert Anciaux: Dan moet ik een beslissing nemen.

Ik wil niet wollig doen. Omwille van de timing van de meerjarenbegroting, omwille van de timing voor een actieplan dat duidelijk maakt waar ik met het Vlaams Brusselfonds naartoe wil, en omwille van het feit dat de sfeer positief is en ik een oplossing zie, kan ik pas over een maand meer duidelijkheid geven over Flagey. Met heeft mij gesmeekt om voor 1 januari beslissingen te nemen en om mijn verantwoordelijkheid op te nemen. We zijn ondertussen al maart, zonder dat er een euro ter beschikking is gesteld. Ik zoek naar een juiste omschrijving om mijn gevoelens over dit dossier uit te drukken.

De heer Steven Vanackere: U bent ontgoocheld in uw rechtmatige verwachtingen?

Minister Bert Anciaux: Eigenlijk wel ja. Ik mag daar niet blijven bij stilstaan. Ik moet zoeken naar een goede en correcte oplossing die me toelaat met opheven hoofd verder te gaan, een oplossing die in het voordeel is van het cultuurbeleid en van de inwoners van Brussel. Als zo'n oplossing mogelijk is, dan zal ik daarmee naar buiten komen. Zo niet, zal ik op een bepaald moment moeten zeggen dat

er geen oplossing is en dat ik geen verantwoordelijkheid kan nemen. Ik vertrek echter niet van de ontgoocheling die ik heb ervaren en die ook reëel was.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele aankoop door de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Huis van de Oblaten te Jette

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele aankoop door de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Huis van de Oblaten te Jette.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in de pers verschenen berichten dat de Vlaamse Gemeenschap overweegt het huis van de Oblaten in Jette aan te kopen. Het pand ligt vlak naast het gemeenschapscentrum Essegem. Blijkbaar werd reeds een schattingsverslag aangevraagd. Het huis staat sinds augustus te koop voor ongeveer 600.000 euro, maar er is nog altijd geen exact bedrag bekend.

Het gemeenschapscentrum is duidelijk vragende partij omdat het reeds geruime tijd met plaatsgebrek kampt. Het pand met de omringende tuinen zou ideaal zijn om de werking en functies uit te breiden. De directie doelt hier op de versterking van de samenwerking met het Huis van het Nederlands waar Essegem al als regionale cel voor noordwest Brussel fungeert. De lesgevers komen nu eens per week langs en dat zou kunnen worden uitgebreid. Ook de buurtbewoners zijn voor de aankoop door de VGC. Ze vrezen immers dat het terrein anders zou worden verkocht aan een projectontwikkelaar die er dan waarschijnlijk onverwijd een nieuwbouwpand zou neerzetten. Ze hebben daarover een petitie aan de collegeleden bezorgd. Daarnaast

Van Linter

blijkt het om waardevol patrimonium te gaan dat niet zou mogen verdwijnen.

Minister Vanhengel en staatssecretaris Grouwels steunen dit plan, ook omwille van bijkomende mogelijkheden voor buitenschoolse kinderopvang. Minister Smet is echter minder enthousiast, wat ik kan begrijpen. Vooreerst is er geen concreet bedrag en zijn er geen gegevens over het schattingsverslag. Daarnaast – dit is zeker zo belangrijk – heeft niemand er een idee van wat het kostenplaatje voor de renovatie zal zijn. Mijnheer de minister, u weet net zo goed als ik dat deze kosten zwaar kunnen doorwegen. Hierbij komen achteraf ook nog kosten van exploitatie en onderhoud.

De gemeenschapscentra zijn een vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, en we kunnen inderdaad zeggen dat deze aankoop in een project past dat tot één van de vier prioriteiten van het Zomerakkoord behoort, namelijk de renovatie van de gemeenschapscentra.

Mijnheer de minister, is de exacte verkoopprijs reeds gekend? Is er al een raming gemaakt voor de renovatie en verbouwing van zowel het nieuw te verwerven huis als van het huidige gemeenschapscentrum? Beschikt de VGC over de budgetten om zowel aankoop als renovatie te financieren? Is deze aankoop opportuun? Zal de aankoop van dit pand leiden tot budgettaire keuzes? Hebt u reeds gesprekken gehad met collegelid Smet? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, wanneer zal dit plaatsvinden?

Heeft de VGC stappen ondernomen om eventueel een bijdrage te vragen aan de Vlaamse Gemeenschap? Minister Vanhengel verklaarde immers tijdens een plenaire vergadering van de VGC dat hij wilde dat de Vlaamse Regering de projecten die de VGC na aan het hart liggen, zou financieren. Dan heeft hij het natuurlijk weer over het Vlaams Brusselfonds. Mijn vraag sluit dus aan bij de teneur van de vraag van de heer Arckens. Het Vlaams Brusselfonds is geen bodemloos vat. Kunt u wat duidelijkheid scheppen over de woorden van minister Vanhengel?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bent u het ermee eens dat

dit soort onderwerpen best niet aan de hand van punctuele vragen wordt behandeld? Een lid van het Vlaams Belang heeft de kwestie van het gemeenschapscentrum van Neder-over-Heembeek – wat mij betreft terecht – aangekaart tijdens een vorige vergadering. Als een vergadering daar iets meer succes heeft dan verwacht, moet de televisie naar de toiletten worden verhuisd om plaats te maken. We kunnen echter het rijtje afgaan van de verschillende gemeenten in Brussel waar gemeenschapscentra met problemen kampen. Is het niet wijs om een inventaris op te maken van de infrastructuur en de link te leggen naar het kerntakendebat?

De minister heeft tijdens zijn antwoord op de interpellatie van de heer Arckens al gezegd dat we, in het licht van het engagement 1995-2005, moeten nagaan wat de rol is van de VGC enerzijds en de Vlaamse Gemeenschap anderzijds. Het is mijn mening dat we hier niet de ronde van Brussel moeten doen, maar uiteraard kan elkeen pleiten voor individuele gevallen. Mijnheer de minister, als u er zin in hebt en nieuws hebt over Neder-over-Heembeek, dan mag u dat gerust zeggen. (*Opmerkingen*)

Ik illustreer met overgave welke discussie we kunnen voeren als we het op deze manier doen. De minister wordt verplicht om een antwoord te geven over Jette. We kunnen zo de ronde van heel Brussel doen. Als de minister niet over Jette wil praten omdat hij een plan klaar heeft waarbij een inventaris wordt gemaakt van de problematiek, dan ben ik tevreden en dring ik niet aan. Als we het debat echter op deze manier voeren, dan hou ik me het recht voor om de dingen die me na aan het hart liggen, ter sprake te brengen. Ik vrees alleen dat we dan tot een weinig gecoördineerd verhaal komen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Van Linter, ik heb het artikel waarop u alludeert even opgezocht en citeer: 'De Vlaamse Gemeenschapscommissie overweegt het huis van de Oblaten aan te kopen.' Dat de Vlaamse Gemeenschap zou overwegen het huis van de Oblaten aan te kopen, zoals u beweert, heb ik nergens gevonden. Bijgevolg handelt uw vraag over een dossier van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het beleid van het college van de VGC wordt gecontroleerd door de Raad van de VGC. Op 21 fe-

Anciaux

bruari is in de commissie voor Algemene Zaken, Financiën en Begroting van de VGC een gelijkaardige vraag gesteld door de heer Lootens-Stael. Als bevoegd minister oefen ik administratief toezicht uit op de beslissingen van de VGC. U vraagt me nu echter een standpunt in te nemen over een eventuele beleidsintentie van die instelling, en dat lijkt me niet echt mijn taak.

We zeggen terecht dat de Raad van de VGC niet het mini-Vlaams Parlement moet spelen. We moeten er dan ook over waken dat we niet de maxi-Raad van de VGC spelen. Desondanks overloop ik kort uw vragen. Er is nog geen exacte verkoopprijs voor dit pand gekend. Uit informatie die mij door de directie Gebouwen van de VGC werd bezorgd, blijkt dat het schattingsverslag dat op 24 november 2004 aan het Tweede Aankoopcomité van Brussel werd gevraagd, net binnen is. Ik zit hier een beetje mee verveeld omdat ik het nog niet officieel van de VGC heb gekregen. Het is dan ook niet aan mij om hiermee uit te pakken. Ik kan enkel zeggen dat het bedrag in de buurt ligt van wat u hebt genoemd.

Er is nog geen raming gemaakt voor de renovatie en verbouwing van zowel het nieuw te verwerven huis als van het huidige gemeenschapscentrum. Zolang het schattingsverslag van het Aankoopcomité niet binnen was, kon dat volgens de directie Gebouwen niet worden opgemaakt. Van renovatie van het gemeenschapscentrum Essegem is geen sprake omdat het al in 2001 helemaal is gerenoveerd.

Indien de VGC dit pand wil aankopen, zal een begrotingswijziging moeten worden doorgevoerd omdat de aankoop nu niet geprogrammeerd staat. Uiteraard impliceert dit dat er budgettaire keuzes worden gemaakt en dat er prioriteiten worden gesteld. Gelet op de precaire budgettaire toestand van de VGC – het virtueel tekort op de buitengewone begroting – zal ik er in ieder geval over waken dat er geen onverantwoorde risico's worden genomen. Over de opportuniteit van deze eventuele aankoop laat ik me niet uit omdat dit mijn bevoegdheid niet is.

Ik ontmoet mijn collega Smet op zeer regelmatige tijdstippen, maar over dit dossier hebben we nog niet formeel gepraat. Het hoort beheers- en beleidsmatig volledig thuis bij de VGC. Bovendien verleent de Vlaamse Gemeenschap reeds een

aanzienlijke financiële bijdrage aan de VGC via de jaarlijkse algemene dotatie en via de specifieke dotaties bestemd voor de gemeenschapscentra als uitvloeisel van het decreet van 1 juni 1994 tot regeling van de overdracht van die gemeenschapscentra van de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC.

Minister Vanhengel doelde op een aantal dossiers met een hoofdstedelijke dimensie die hij in dialoog met de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de besteding van middelen van het Vlaams Brusselfonds wil bespreken. Ik heb daarnet de juiste context geschetst. Ik voer regelmatig overleg met beide collega's. Het is niet abnormaal dat ze een aantal wensen formuleren, maar het is niet zo dat over de besteding van het Vlaams Brusselfonds gezamenlijk wordt beslist. Zo is er bijvoorbeeld verwezen naar het KVS-dossier en het Monnaiehuis. Hierover werd intussen het overleg opgestart. Ook wat dit betreft, is het logisch dat ik dat inpas in de timing die ik daarnet naar voren heb gebracht. In april moet daar duidelijkheid over bestaan.

Ik ben het ermee eens dat we de zaak vanuit een helicoptervisie moeten bekijken, althans inzake het kerntakendebat. Het is niet mijn bedoeling hier een round-up te maken van de situatie van de infrastructuur van de gemeenschapscentra. Dat is duidelijk een bevoegdheid van de VGC. We moeten die zaken niet met elkaar vermengen.

Wat Neder-over-Heembeek aangaat, zie ik dat enigszins anders. De infrastructuur moet hier niet aan bod komen. Als het gaat over nieuwe infrastructuur die past in het beleid dat wij mee willen uitstippelen en die een bovenlokale functie moet krijgen, dan wil en zal ik tijdens deze legislatuur wel initiatieven nemen.

Ik heb een schatting laten uitvoeren voor hoeve Den Bels. Op basis daarvan heb ik een bod uitgebracht, dat echter fors onder de vraagprijs valt. Ik kan niet aan die vraagprijs tornen, ik ben gebonden door een schattingsverslag. Op het ogenblik dat de gewenste verkoopprijs utopisch blijkt te zijn, is een verdere evolutie mogelijk. Ik ga nu echter mogelijke alternatieven na.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, ik wens een repliek te geven op het antwoord

Van Linter

van minister Anciaux. Eerst wil ik echter even ingaan op wat de heer Vanackere heeft gezegd. Ik heb deze vraag namelijk speciaal voor hem gesteld. Mijnheer Vanackere, vorige keer had u kritiek op het feit dat er vanuit Tienen interesse was voor hoeve Den Bels. Dankzij mijn vraag hebt u nu een antwoord gekregen over die zaak.

Mijnheer de minister, als voogdijminister moet u erover waken dat er geen onverantwoorde risico's worden genomen. Tijdens de debatten in de VGC wordt constant over het Vlaams Brusselfonds gesproken. De VGC wil daar te pas en ten onpas uit putten. Mijn vraag gaat daarover, want het gaat over de budgettaire keuzes die moeten worden gemaakt.

Mijnheer Vanackere, mijn vraag was terecht. Ik ben wel blij dat u erop toeziet welke vraag opportuun is en welke niet.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw Van Linter, misschien was mijn antwoord daarop niet erg duidelijk: de VGC heeft op geen enkel moment gevraagd een bijdrage te leveren voor de aankoop van dat pand.

Mevrouw Greet Van Linter: De teneur zit wel in de woorden, net zoals dat het geval is voor de gelden die ze eventueel zou vragen aan de Vlaamse Regering. Dat staat ook niet expliciet in mijn vraag.

Nogmaals, het verheugt me dat de heer Vanackere waakt over de opportuniteit van de vragen.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw Van Linter, net zoals minister Anciaux was ik wat in de war gebracht door de eerste regel van uw schriftelijke vraag. Daarin zegt u dat in de pers berichten verschenen zijn dat de Vlaamse Gemeenschap overweegt het huis te kopen. Dat lag in dezelfde lijn van wat een collega een tijd geleden over Den Bels te vertellen had. Dat is de reden van het misverstand.

Als u deze vraag ziet in functie van een soort voogdij, dan heb ik er een deel van verkeerd begrepen. U moet echter wel toegeven dat de eerste regel van uw eigen vraag daar wat aanleiding toe gaf.

Mevrouw Greet Van Linter: Dat klopt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanwending van sommige middelen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanwending van sommige middelen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, naar aanleiding van een aantal berichten die zijn verschenen over de nogal negatieve houding van een aantal personeelsleden van de Hallen van Schaarbeek – officieel Les Halles de Schaarbeek – ten opzichte van Vlaamse bezoekers, heb ik een tijdje geleden een schriftelijke vraag gesteld. Die hallen fungeren zowat als het Europees cultureel centrum van de Franse Gemeenschap in België. Blijkbaar behoren de Vlamingen, en zeker het Nederlands, niet tot dat cultureel patrimonium. Dat blijkt onder meer uit de eentalige opschriften, fouten tegen het Nederlands op de webstek en, volgens getuigen, ook soms uit de grove en hatelijke wijze waarop Nederlandstaligen worden onthaald.

Het is duidelijk dat de Hallen zich in de eerste plaats richten tot een Franstalig publiek. Dat is ook hun goed recht, want het is een instelling van de Franse Gemeenschap. Waar het mij echter om te doen is, is dat blijkbaar ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie steun verleent.

Mijnheer de minister, in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 januari 2005 geeft u toe dat u die subsidie van de VGC niet opportuun vindt. Een meertalige dienstverlening zou evident moeten zijn voor in Brussel werkende culturele verenigingen. U bent van oordeel dat de VGC die middelen efficiënter zou kunnen inzetten door instellingen waar ze zelf voor bevoegd is in staat te

Van Nieuwenhuysen

stellen nog beter te communiceren met een anders-talig publiek.

Ik deel uw mening inzake het efficiënt aanwenden van de middelen, al vind ik dat er op het vlak van communicatie al meer dan voldoende inspanningen worden geleverd. U bent duidelijk niet gelukkig met de wijze waarop de VGC bepaalde subsidies uitkeert, in dit geval aan de Hallen van Schaarbeek.

Collegelid Smet heeft begin februari duidelijk te verstaan gegeven dat het enige mogelijke bezwaar tegen het voortzetten van die subsidies zich op het financiële en niet op het principiële vlak bevindt. Met andere woorden, als de financiën het toelaten, dan zal de VGC de Hallen verder blijven subsidiëren.

Mijnheer de minister, hebt u het schriftelijk antwoord op mijn vraag ook overgemaakt aan het college van de VGC? Hoe denkt u de VGC ervan te overtuigen om op te houden dergelijke steun te verlenen? Het is toch te gek dat wij middelen aan de VGC verstrekken, die ze dan doorschuift naar initiatieven waar de Brusselse Vlamingen alleen maar worden gedoogd als ze hun taal en eigenheid aan de ingangdeur verloochenen.

Geeft u de VGC carte blanche voor wat de middelen betreft die u ter beschikking stelt? Er moeten op zijn minst afspraken worden gemaakt over het onthaal van Nederlandstaligen als er middelen ter beschikking worden gesteld.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik ben benieuwd naar het antwoord van de minister op het specifiek probleem van de Hallen van Schaarbeek en naar de stand van zaken over de subsidies. Ik wil daarover echter geen debat uitlokken.

Wat de onderliggende vraag betreft, deel ik de visie van de heer Van Nieuwenhuysen niet. Ik maak de vergelijking met het debat over de KVS gisteren, over wie welke middelen toekent aan wie en wat daar precies mee gebeurt. Wanneer een overheid middelen ter beschikking stelt – rechtstreeks via een subsidie of via een dotatie – dan gebeurt dat binnen een bepaald wettelijk kader van algemeen toezicht. Zodra de middelen zijn vrijgegeven,

doet de betrokken instelling, in dit geval de VGC, daarmee wat ze wil. Ten eerste zijn de middelen uit de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap en de trekkingsrechten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ondeelbaar. Ten tweede is het toezicht algemeen. Dat betekent niet dat er geen debat mogelijk is over waaraan de VGC en de Vlaamse Gemeenschap hun middelen besteden. Ik hoed me echter voor een soort van permanente opportu-niteitscontrole waar de VGC op de vingers zou worden getikt. Dat lijkt een aanlokkelijk debat maar het zou ons te ver kunnen leiden.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ook het debat over de KVS gisteren toont aan dat uw partij een verregaande controle wenst over de aanwending van de middelen vanuit een visie die uw partij kenmerkt en die zeer autoritaire trekjes vertoont.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Tweetaligheid is een evidentie en een noodzaak in Brussel. Men moet niet alleen kunnen garanderen dat het eigen personeel de mensen in twee talen kan ontvangen, ook het personeel dat wordt ingehuurd zoals security-personeel moet tweetalig zijn.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: We moeten voorzichtig zijn als we ons willen bemoeien met de taalpolitiek. Wanneer de Vlaamse schepen in Anderlecht subsidies toekent aan een bepaalde kinderopvang waar er een taalprobleem heerst, is dat dan ons probleem of het probleem van die schepen? In de VGC worden steeds meer vragen gesteld over wat bijvoorbeeld mevrouw Grouwels vindt van een standpunt dat minister Vervotte heeft ingenomen. Als we dat omgekeerd ook hier gaan doen, bezondigen we ons aan dezelfde fout.

Er is een goed gestructureerd en regelmatig overleg met de VGC nodig. We hoeven echter niet elkaars controles te gaan uitoefenen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer Gatz, ik vind het zeer jammer dat u deze zeer terechte vraag van de heer Van Nieuwenhuysen, vertaalt in termen van betutteling en totalitaire trekjes.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, zoals ik reeds heb vermeld in het antwoord op uw schriftelijke vraag, heeft de VGC inderdaad bij collegebesluit van 2 september 2004 en op advies van de advieswerkgroep Kunsten, een subsidie van 5.000 euro verleend aan de Hallen van Schaarbeek voor de vertaling van het jaarprogramma 2004-2005. De motivatie daarvoor is dat 'de inspanningen van de Hallen van Schaarbeek om de tweetaligheid te versterken, worden gewaardeerd'.

De inspanningen om ook een Nederlandstalig publiek aan te trekken, blijken niet alleen uit de subsidieaanvraag maar bijvoorbeeld ook uit de tweetalige website. Toch blijf ik bij mijn standpunt. Ik woon regelmatig de collegevergaderingen van de VGC met raadgevende stem bij. Ik kan dus op het college zelf mijn standpunt kenbaar maken.

De uitspraak dat een aantal personeelsleden van de Hallen van Schaarbeek grof en Vlaamshatend zouden zijn, laat ik voor uw rekening. Ik kan dat niet bevestigen of ontkennen.

Op 4 februari stelde uw partijgenoot, de heer Lootens-Stael, tijdens de plenaire vergadering van de VGC een gelijkaardige vraag. Het beleid van de VGC wordt gecontroleerd door de Raad van de VGC. Als minister bevoegd voor Brussel in de Vlaamse Regering oefen ik toezicht uit op de beslissingen van de VGC. U vraagt me echter de VGC te overtuigen van mijn visie op haar beleid. De toezichthoudende overheid kan zich enkel uitspreken over de beslissingen van het college indien deze de rechtsregels schenden of het algemeen belang schaden. Dat is hier niet het geval. Ik wil me dan ook niet in de plaats stellen van de bevoegde assemblee, met name de Raad.

Er kunnen heel specifieke subsidies worden verleend met een heel specifiek doel. Wanneer het echter gaat over een algemene dotatie, dan is er binnen het wettelijk kader een grote onafhankelijkheid in de aanwending daarvan. Ik hou me dan ook consequent aan mijn visie. Alle Brusselse instellingen, zowel culturele instellingen als onderwijs- en welzijnsinstellingen, moet inspanningen leveren tegenover anderstaligen. Het zou natuur-

lijk goed zijn indien dit ook aan Franstalige zijde meer gebeurde. Dat betekent echter niet dat ik het college daarover moet terechtwijzen. Er is geen schending van het algemeen belang of van een of andere rechtsregel.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, wanneer subsidies worden doorgeschoven naar een andere instantie, in casu de VGC, is de vraag in hoeverre de VGC die middelen onafhankelijk en naar eigen goeddunken kan gebruiken. Ik wil daar niet te betuttelend in zijn, maar wanneer er middelen ter beschikking worden gesteld, moeten er ook afspraken worden gemaakt. Een van die afspraken moet zijn dat indien die middelen worden gebruikt om een dergelijk initiatief te steunen, de Nederlandstalige Brusselaars daar in hun taal terecht moeten kunnen.

Ik ben het me u eens wanneer u zegt dat die middelen op een veel betere manier zouden kunnen worden gebruikt voor bijvoorbeeld het onthaal van anderstaligen of voor het openstellen voor het aanbod aan Vlaamse zijde, dan wanneer ze worden doorgeschoven naar Franstalige initiatieven.

Minister Bert Anciaux: In mijn schriftelijk antwoord heb ik gezegd dat subsidiëring om een aanbod tweetalig te maken, niet moet gebeuren omdat dat er automatisch moet zijn. Ik spreek me niet uit over het al dan niet ondersteunen van specifieke activiteiten. Ik heb moeite met het feit dat de VGC een subsidie geeft aan een Franstalige instelling met de bedoeling iets tweetalig te maken: het zou automatisch tweetalig moeten zijn.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: In de praktijk is dat niet het geval.

Omgekeerd heb ik geen weet van subsidiëring van Vlaamse gemeenschapscentra door de Cocof, en ik zie dat in de nabije toekomst niet meteen gebeuren. Ik blijf erbij dat elke schoenmaker beter bij zijn leest blijft. Er zijn genoeg initiatieven waar de VGC middelen aan kan besteden. Als de Vlaamse Gemeenschap middelen ter beschikking stelt, mogen daar een aantal algemene voorwaarden aan

Van Nieuwenhuysen

worden gekoppeld. Die moeten zeker ook taalvoorwaarden omvatten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.22 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

